

తిరుప్పావై

(శ్రీ వ్రతము)

తమిళ తాత్పర్యమునకు
తెలుగు అనువాదము

అనువాద కర్త
క్రిష్ణ శెవ్వాన

తెలుగు అనువాద పర్యవేక్షణ
జగన్నాథరావు గుండాన

THIRUPPAVAI & THIRUPALLANDU IN TELUGU

First Edition : 2021 - 300 Copies

Translator : Krishna Sevvana

For Copies and Suggestions & Comments

Address : S.R. Krishna Rao
H-303, Aparna Cyber Commune,
Nallagandla, Hyderabad - 500019.
Mobile : 9704655002
E-mail : sevvanakrishna@yahoo.com

Price : Rs. 50/-

మాతా, పితలకు
హృదయ పూర్వక
పాదాభి వందనములు

ఓం గం గణపతయేనమః

గురు స్తుతి

1. గురుర్భహ్యో: గురుర్విష్ణు: గురుర్దేవో మహేశ్వర: గురుస్సాక్షాత్
పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురవే నమః
2. అజ్ఞాన తిమిరాంధస్య జ్ఞానాంజన శలాకయా చక్షురున్మీలితం
యేన తస్మై శ్రీ గురవేనమః
3. అనువాదము చేయుటకు ఆజ్ఞ ఇచ్చి
శిష్యునిపై తాబేలు వంటి దృష్టి సలిపి,
హిరణ్య గర్భమున పరబ్రహ్మను దర్శించిన
సాంఖ్యయోగి, మృదుభాషి, మితభాషి,
అన్ని ధర్మముల కన్న గృహస్థాశ్రమమే గొప్పదని చాటి చెప్పి,
తనూ అదే అనుసరించుచున్న

పూజ్య శ్రీ శ్రీ శ్రీ నిత్యానంద్ గురువుగారికి,
(కపిల కృష్ణ మఠము, నెం.1 కాట్టాపూర్ నల్ల ముత్తువీడి,
చూలై-చెన్నై-600112)
హృదయ పూర్వక పాదాభి వందనములు

దైవ స్తుతి

ఎవ్వనిచే జనించు జగమెవ్వని లోపల నుండు లీనమై
ఎవ్వని యందుడిండు పరమేశ్వరుడెవ్వడు
మూల కారణం బెవ్వడనాది మధ్యలయుడెవ్వడు
సర్వముతానయైన వాడెవ్వడు వాని నాత్మ
భవునీశ్వరు నేశరణంబు వేడెదన్!!

అంకితము

తోబుట్టువు, అన్నయ్యగారు,
పితృ సమానులు, రఘురాముడైన,
పూజ్యశ్రీ కీ॥శే॥ శెవ్వాన నరసింగరావుగారికి
హృదయ పూర్వక పాదాభి వందనములతో
సవినయ సమర్పణ

కృతజ్ఞతలు

ఈ పుస్తకము డి.టి.పి. మరియు ప్రచురణకు ఆర్థిక సహాయము చేసిన పుత్రుడు శెవ్వాన సురేంద్రనాథ్ మరియు పుత్రిక శెవ్వాన/ సిద్ధాబత్తుల శోభన వారికి వారి కుటుంబ సభ్యులకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ వారికి ఆయురారోగ్యములతో సర్వ ఐశ్వర్యములు కలగాలని సర్వ అభిష్టములు నేరవేరాలని శ్రీకృష్ణపరమాత్మున్ని ప్రార్థిస్తున్నాము.

కొన్ని విశేషార్థముల కొరకు ప్రొ॥ అస్పరసు, ప్రొ॥ శక్తిదాసన్, ప్రొ॥ విజయరాఘవాచార్యుల యొక్క తమిళ వివరణలు పరిశీలించబడినవని, వీరికి ఒక్కొక్కరికి విడివిడిగా కృతజ్ఞతా పూర్వక పాదాభివందనములు తెలుపుతూ ఉత్తరములు వ్రాయబడినవని సవినయముగా మనవి చేయుచున్నాము.

సాధారణ తెలుగు పాఠక ప్రజలకు అర్థమగునట్లు వీలైనంతవరకు సంస్కృత పదములు విడనాడి, బహు సులభ శైలిలో తాత్పర్యము ఉండవలెనన్న కోరికతో, ధనుర్మాస వ్రతము నెల్లరునూ తాత్పర్య సహిత అర్థమెరిగి, చదివి, పారాయణము చేసి, ఆచరింపవలెనన్న సదుద్దేశముతో, తమిళము నుండి అనువాదము చేసితిమని తెలుపుతూ. . . .

ఈ పుస్తకములో తెలుగు అనువాద పదములను సరిదిద్దిన అనుభవజ్ఞులు శ్రీ గుండాన జగన్నాధరావు గారికి కృతజ్ఞతా పూర్వక వందనములు సమర్పించుతూ. . . . .

అచ్చు వేయుటకు అనుకూలించి, సకాలములో తెలుగు డిటిపి చేసి సహకరించిన శ్రీ వీరఘంట రామకృష్ణ - ఎన్ఎడి విశాఖ గారికి హృదయ పూర్వక వందనములు తెలుపుతూ....

ఏవైనా తప్పొప్పులకు ఈ అనువాదకర్తయే కారణమని తెలుపుతూ వాటిని మస్మింప గోరి, పున:ప్రచురణలో చేర్చులు మార్పులు చేసినదమని సవినయముగా తెలుపుచున్నాము.

ఇట్లు
సుధీజన విధేయుడు
కృష్ణ శెవ్వాన

తొలిపలుకు

తిరుప్పావై - శ్రీవ్రతమును నోమును వివాహము కాని కన్యలు తమకు తగిన భర్తను పొందగోరియు, వెవాహిక జీవితము సకల ఐశ్వర్యములతో తులతూగుటకును, తుదకు భక్తి మార్గమునునరించి పరమాత్ముని బడయగోరుటకును నోచెదరు. ఆ ప్రకారముగానే గోదాదేవి (అండాళ్) యీ వ్రతమాచరింపదలచి తాను ఒక గోకుల కన్యగాను, చుట్టూ ఉన్నది కృష్ణుడు పెరిగిన రేపల్లె గాను, తన తోటి కన్యలందరూ గోకుల కన్యలు గాను తలంచి ప్రాతఃసమయమున వ్రత మాచరింపదలంచి నిద్ర లేచి స్నానమాచరించి అందరితో కలసి సమూహముగా వెళ్ళి శ్రీమన్నారాయణుని స్తుతించుటకు రమ్మని పిలచి రోజుకొక పాశురము (కీర్తన) చొప్పున ముప్పది రోజులకు 30 కీర్తనలు ధనుర్మాసమున (సూర్యమాసం బట్టి ధనుర్మాసమును, చంద్రమాసం బట్టి మార్గశిరమును ఏర్పడును. “మాసములలో నేను మార్గశిరమును” అని శ్రీకృష్ణుడన్నట్లు సూర్యుడు ధనుర్మాశిలో ప్రవేశించిన సంక్రమణ ముహూర్తముననే ధనుర్మాసము ప్రారంభమగును). పాడి స్తుతించిన ఈ తిరుప్పావై (శ్రీవ్రతము) వెష్టవ సంప్రదాయమునకే తలమాణికము వలె వెలసిల్లినది. ఒక్కొక్క పాశురము (కీర్తన) తమిళ ప్రాసలతో నిండినదె, బహురసవత్తమైన రాగ తాళములతో కూడినదిగాను, భక్తి భావన, దేవమునందే శరణు, అంకితములతో నిండినదిగాను, “నారాయణనే నమస్కృపరె తరువాన్” నారాయణుడొక్కడే మనకు (ఇహం, పరం అన్నట్లు) పరలోక ప్రాప్తినిచ్చునను వేదాంతర్థములతో నిండినదె, భక్తితోనే భగవత్సాయుజ్యము పొందవలెననియు, ఈ లోకమున ఉద్భవించిన ప్రతి జీవాత్మ పరమాత్మతో కలియవలసినదేనన్న, ఉపనిషత్ సారమును తెలుపునదియు, వీటికంతటికి కావలసినది నిష్కళంక, నిశ్చల మనస్సు, దేవుని యందు అసన్య ప్రేమయే అనియు, భాగవతుల సేవయే భగవంతుని సేవగా బోధించు (నీ పాద కమల సేవయు నీ పాదార్పకుల తోడి నెయ్యము అన్నట్లు) వెష్టవ సంప్రదాయ సూక్తి రత్నములైన ఈ తిరుప్పావై (శ్రీవ్రతము) ను విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతియగు శ్రీ రామానుజాచార్యులు వారు ప్రతి రోజు అనుసంధించి, ఉదయము భిక్షకు వెళ్ళునపుడు పాడి స్తుతించిరనగా, ఈ 30 కీర్తనలు ఎంత ప్రాముఖ్యత

వహించినవో మాటలతో చెప్పనలవి కాదు.

వెష్టవ సంప్రదాయములో పన్నెండు ఆళ్వారుల జీవిత గాథలు, వారు శ్రీమన్నారాయణుని పాడి, కీర్తించిన కీర్తనలు బాగా ప్రసిద్ధి చెందినవి. గోదాదేవి (ఆండాళ్) 12 ఆళ్వారులలో ఒక్కరే స్త్రీ మూర్తి. ఆండాళ్ అను పేరుకు అర్ధము (ఆండ + ఆళ్) పాలించిన లేక ఉద్ధరించిన వనిత అనియు, ఈమె భూదేవి యొక్క అంశమనియు, ఈమె సీత వలె అయోనిజయనియు చెప్పబడియున్నది. 8వ శతాబ్దమున శ్రీవిల్లిపుత్తూరులో వెష్టవ మహాభక్తుడును ఆళ్వారులందరిలో ముఖ్యుడైన 'పెరియాళ్వార్' అను విష్ణుచిత్తునకు తులసి వనములో దొరికిన బిడ్డయే యీ ఆండాళ్.

శ్రీమన్నారాయణునికి ప్రతి దినము సమర్పించు పుష్పమాల కెంకర్యమును తలంచిన విష్ణుచిత్తుడు ఈమెకు 'కోదె' (పూలదండ) అని నామకరణము చేసి, అల్లారుముద్దుగా పెంచి పెద్ద చేసి, అనుదినము శ్రీమన్నారాయణుని గాథలు, అవతార విశేషములు, 108 వెష్టవ దివ్య దేశ చరిత్రలు, మహిమలు, వివరించి వర్ణించి చెప్పసాగిరి. ఆచార, సంప్రదాయబద్ధుడైన విష్ణుచిత్తుడు ప్రతిదినము తన ఇంటి తులసీ వనము నుండి సేకరించిన తులసీ దళములతో అల్లిన పుష్పమాలను ఆ ఊరి (శ్రీవిల్లిపుత్తూరు) ఆలయ దేవమైన "వటవేశ్వరుని" కి (శ్రీకృష్ణునికి) సమర్పించుతూ ఉండిరి. యుక్త వయస్సుకు వచ్చిన 'కోదె' (గోదాదేవి) తులసీ పుష్పములను దేవునికి, సమర్పించుటకు ముందే తానొక సారి ఆ మాలను ధరించి తన అందమును బావి నీటిలో చూచుకొని సంతసించిన పిదప దానిని దేవమునకు సమర్పించుటకు వెదురు బుట్టలో ఉంచెడిది. ఒక రోజున అకస్మాత్తుగా తండ్రి విష్ణుచిత్తుడు దీనిని చూచి దిగ్భ్రాంతి చెంది దేవునికి అపచారము జరిగినదని తలంచి ఆ రోజు మాలను దేవమునకు సమర్పించుట మానుకొని చాలా చింతించెను. ఆ రోజు రాత్రి స్వప్నమున శ్రీమన్నారాయణుడు ప్రత్యక్షమై "అపచారము ఏమియూ జరుగలేదు నాకు సమ్మతమే. ఇకపె ఆమె ధరించి ఇచ్చిన మాలలనే నాకు అలంకరించుము" అని కోరెను.

ఇది తెలుసుకొన్న విష్ణుచిత్తుడు తన బిడ్డ కోదె సాధారణ వనిత కాదనియు దేవత్వము నిండిన స్త్రీ మూర్తి అనియు గ్రహించి మిక్కిలి

ఆనంద భరితుడయ్యెను. అప్పటి నుండి కోదే పేరు “చూడి కొడుత్త నాచ్చియార్” గా ప్రసిద్ధి కెక్కినది. (అనగా: చూడీ + కొడుత్తు+నాచ్చియార్ = ధరించి+ఇచ్చిన+వనిత)

క్రమముగా ‘కోదే’కు (గోదాదేవికి) శ్రీమన్నారాయణుని పే నున్న భక్తి విశ్వాసములు ప్రేమగా మారి అనురాగ, విరహాలుగా వృద్ధి చెంది తనకు నారాయణుడే భర్త, తాను అతనికే అర్పితమనియు, మరెవరినీ కోరననియు, శ్రీరంగము నందు వెలసిల్లిన శ్రీరంగనాథుడే తన భర్త అనియు, పట్టుబట్టి తనని అచ్చటికి తీసుకు వెళ్లమని తండ్రిని ప్రాధేయపడెను. కలత చెందిన విష్ణుచిత్తునకు ఆ రోజు రాత్రి స్వప్నమున శ్రీరంగనాథుడు ప్రత్యక్షమై, “నా పరివారమును శ్రీవిల్లిపుత్తూరుకు పంపించుచున్నాను. గోదాదేవితో కలిసి అందరూ శ్రీరంగమునకు విచ్చేయండి” అని ఆజ్ఞాపించెను.

శ్రీరంగనాథుడు పంపిన పరివారముతోనే విష్ణుచిత్తుడు, గోదాదేవి సపరివారముగా శ్రీరంగము చేరుకొని, శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిని ఆశ్రయించిరి. విష్ణుచిత్తుడు అందరి పెద్దల సమక్షములో గోదాదేవిని శ్రీరంగనాథుని కిచ్చి వివాహము జరిపించెను. పాణిగ్రహణం అనంతరము గోదాదేవి శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిలో ప్రవేశించి అందరి సమక్షమున అతనిలో లీనమై, గర్భగృహం నందే అంతర్ధానమెనది. చుట్టూ వున్న వారందరు సంభ్రమాశ్చర్యములలో మునిగియున్న సమయమున ఆకాశవాణి “గోదాదేవి శ్రీమన్నారాయణుని భూదేవి అంశమనియు అందులకే అతని యందు లీనమైనదనియు, విష్ణుచిత్తుడు శ్రీవిల్లిపుత్తూరుకు తిరిగి వెళ్లి సదాచారములు చేసుకొనవలెననియు” పలికెను.

విష్ణుచిత్తుడు, అతని పరివారమంతయూ మహానందభరితులై ఇంతటి దివ్య దర్శనమును గాంచితిమన్న సంతోషముతో శ్రీవిల్లిపుత్తూరుకు వెనుదిరిగిరి.

పెండ్లికి పూర్వము గోదాదేవి ఈ తిరుప్పావై పాశురములతో బాటు 143 విరహ గీతాలు పాడినది. దీనినే “నాచ్చియార్ తిరుమొళి” అని ప్రసిద్ధి గాంచినవి. ఈ గ్రంథములో వచ్చు వివాహ స్వప్న కీర్తనలు “వారణ మాయిరం” అన్నవి నేటికి కూడ తమిళనాడులో ఆలయ స్వామి కల్యాణ, ఉత్సవ, వేడుకలలో భాగవతులు పాడుచున్నారు.

తిరుప్పావై విశేషార్థము:

గోదాదేవి మనస్సు శ్రీరంగనాథుని యందే గాఢమైన ప్రేమానుభూతితో పూర్తిగా లీనమై, ఆయనయందే ఐక్యము చెందినది. నారద మహర్షి సూక్తులలో

“తత్రాప్య త దేవా వలోకవతి,
త దేవా శృణోతి, త దేవ భాషయతి

తదేవ చింతయతి” అన్నట్లు అర్థము: ప్రేమ పొందిన మధుర భక్తుడు ప్రేమనే చూచును, ప్రేమనే ఆలకించును, ప్రేమనే వర్ణించును, ప్రేమనే చింతించును. గాఢమైన ప్రేమకు అన్య వస్తువులు ఏవియూ కానరావు. రసమయమైన సర్వత్ర ప్రేమ, ప్రేమ మయుడైన ప్రియతమునే దర్శించును. గాఢమైన భగవద్ప్రేమ, భక్తి ముక్తికి దారి చూపినదను సత్యమునకు ఆండాళ్ జీవిత గాఢ ఒక నిదర్శనము. అందులకే ఈ కలియుగమునకు కూడ భక్తి యోగమే శ్రేయస్సు అని ఎందరో మహనీయులు చాటి చెప్పిరి.

భక్తితోనే దేవ సాయుజ్యము సాధ్యమని చాటి చెప్పిన ఈ ‘తిరుప్పావై’ అను ధనుర్మాస వ్రతము శ్రీవ్రతమును మనమందరము భక్తితో అనుసరించి, పాటించి ముక్తికి మార్గమును సుగమము చేసుకొందుము గాక! “ఆండాళ్” గోదాదేవి మనకందరికి తన ఆశీస్సులతో అనుగ్రహించును గాక! ఇందులకు ఆమె వ్రాసిన మంగళా శాసనమే స్ఫూర్తి.

శ్రీ ఆండాళ్ తిరువడిగల్ శరణం

శ్రీ ఆండాళ్ దివ్యపాదములకు శరణం

ఇట్లు
సుధీజన విధేయుడు
కృష్ణ శెవ్వాన
(ఎస్.ఆర్.క్రిష్ణారావు)

CELL NO: 97046 55002

Email ID: sevvanakrishna@yahoo.com

శ్రీవిల్లి పుత్తూరు తమిళనాడులోని మదురైకి దక్షిణముగా ఉన్న విరుదునగర్ కి - శివకాశీకి మధ్య ఉన్న ఊరు. వేటగాళ్ల కులములో పుట్టిన 'మల్లి' అను స్త్రీకి జన్మించిన 'విల్లి', 'కండన్' అను ఇద్దరు కుమారులలో 'కండన్' అనువాడు వేటలో పులి చేత చంపబడెను. 'విల్లి' ఒకనాడు వేట సమయములో పెద్ద వటవృక్షము క్రింద దట్టమైన పొదలో 'పెరుమాళ్ల' విగ్రహమును గాంచి, దానిని బయటకు తీసి ప్రతిష్ఠించెను. చుట్టూ వున్న ప్రదేశము కొత్త ఊరు వలె తయారై తన పేరునే (పుత్తూరు) శ్రీవిల్లి పుత్తూరుగా మార్చుకొని ప్రసిద్ధి గాంచినది. వటవృక్షము క్రింద వెలసిన స్వామి కనుక 'వటవేశ్వరుడని' (వటపత్రసాయిగా, శ్రీకృష్ణుడుగా) ప్రసిద్ధి చెంది, ఎందరో మహనీయుల జన్మ స్థలముగా మారినది. ఈ దేవాలయ రాజగోపురము 11 అంతస్తులుగా, 96 అడుగుల ఎత్తులో, 11 కలశములతో ప్రతిష్ఠింప చేసి, తమిళనాడు రాజ్యాంగ చిహ్నముగా ఇప్పటికీ వాడుకలో నున్నది.

తిరుప్పావై

స్పందన

“మోక్షసాధన మార్గేషు భక్తిరేవ గరీయసి” నారద మహర్షి తెలిపిన మాట. పరమాత్మను పొందగోరువారికి భక్తిమార్గము శ్రేష్ఠము. నవవిధ భక్తిమార్గములు భగవంతుని చేరుటకే నిర్దేశించబడినవి. “తిరుప్పావై” (శ్రీవ్రతము) కన్యలు ధనుస్రాసము (మార్గశిరమాసము) తగిన భర్తను-ఐశ్వర్యములను పొందుటకు శ్రీమన్నారాయణుని స్తుతించి ఆచరించు ఈ వ్రతము వైష్ణవ సాంప్రదాయమున మిక్కిలి ప్రశస్తి చెందియున్నది. ఈ వ్రతమును “గోదాదేవి” రోజుకొక పాశురము (కీర్తన) చొప్పున 30 రోజులు స్తుతించి - శ్రీమన్నారాయణుని భర్తగా పొంది అతనిలోనే ఐక్యమయినది. 12 మంది అళ్వారులలో ఏకైక స్త్రీమూర్తి. నారాయణుడొక్కడే మనకు సర్వమనే తత్వాన్ని తన పాశురాల ద్వారా బోధించినది.

గోదాదేవి చరితను “సాహితీసమరాంగణ చక్రవరి”యైన శ్రీకృష్ణదేవరాయలు - తెలుగులో “ఆముక్త మాల్యద”గా (చూడి కొడుత్త నాచ్చియార్) రచించారు.

శ్రీ ఎస్.ఆర్. క్రీష్ణారావు గారు - “పాశురముల” తాత్పర్యములను తెలుగు భాషాభిమానులకు అందించుటకు చేసిన ప్రయత్నము శ్లాఘనీయము గోదాదేవి జీవిత విశేషములను “తొలిపలుకు”లో తెలియపరిచి “తిరుప్పావై” పాశురములను అర్థము చేసుకొని ఆనందించుటకు మార్గము సుగమము చేసినారు. మృదుభాషి-మిత భాషి-సుమితృడు- శ్రీ ఎస్.ఆర్. క్రీష్ణారావు గారికి శుభాభినందనలు.

“శుభం భూయాత్”

డా॥ యం.జయంత్ కుమార్

ఇ-805, అపర్ణ సైబర్ కమ్యూన్, నల్లగండ్ల,

హైదరాబాద్. 500 019.

తిరుప్పావై

పరాశర భట్టు ఆశీర్వాచనములతో

నీకాతుళ్ళు న్నన గిరి తలీ సుప్త ముద్బోద్య కృష్ణం
పారార్థ్యం స్వం శ్రుతి శత శిర సిద్ధ మద్యాపయన్తీ
స్వాచ్చి వ్యాయాం ప్రజి నిగలితం యాబలాత్ కృత్యభుజ్జే
గోదా తస్మై నమ ఇద మిదం భూయ ఏవాస్తు భూయ: ॥

పాశురములు

పాశురము॥

అన్నవయల్ పుదులై యాండాళ్ ..... చూడికొడుత్తాల్ చొల్ ॥

తాత్పర్యము॥

హంస పక్షులతో నిండి, పచ్చటి పొలములతో కూడినదైన కొత్తూరు (శ్రీ విల్లి పుత్తూర్ = శ్రీ విల్లియను వేటగాడు నిర్మించిన కొత్త ఊరు) నందు పుట్టిన ఆండాళ్ పాడి కీర్తించినది ఈ తిరుప్పావై. ఈ పాశురములనబడు కీర్తనలు ఇంపెన రాగ తాళ సంగీతముతో స్వరార్చనగాను, పుష్పమాలలు గాను సమకూర్చి ఇచ్చిన ఆండాళ్ యొక్క గొప్పదనమును కీర్తించుదము గాక!!

పాశురము॥

సూడి కొడుత్త శుడర్కొడియే!! . . . . . నాళ్ళదవా వణ్ణమే నల్గు॥

తాత్పర్యము॥

తులసి మాలలను ముందు నీవు ధరించి అందము చూచుకొన్న తరువాత శ్రీవిల్లి పుత్తూర్లో నున్న దేవమునకు (వటపత్రసాయికి అనగా కృష్ణునకు) సమర్పించి, ప్రకాశించుచున్న తీగ వంటి దానా!! ప్రాచీనమైన శ్రీవ్రతమను నోముకు తగిన పాశురములు (కీర్తనలు) పాడి కీర్తించిన దానా!! “తిరువేంగడము లోని దేవమునకు నన్ను సమర్పించుము” అని ఆజ్ఞ ఇచ్చినదానా!! నీ ఆజ్ఞ ప్రకారము మేము ఈ శ్రీవ్రతము నోచుటకు మమ్ము ఆశీర్వదించ కోరుచున్నాము.

పాశురము॥

మార్గళి త్తింగళ్ మది నిరెందనన్నాళాల్ . . . . . పారోర్
పుగడైప్పడిన్దేలో రెంబాయ్॥ (1)

తాత్పర్యము॥

సొగసిన ఆభరణములు ధరించి, సిరి సంపదలతో తులతూగు గోకుల కన్యలారా!! మాసములలో శ్రేష్ఠమైన మార్గళిర మాసమిది. పూర్ణ చంద్రునితో గూడిన శుక్ల పక్షమి. మంచిరోజు. ఈ శ్రీవ్రత మాచరించుటకు తగిన ప్రాతఃసమయమున స్నాన మాచరింపవలెను కదా!! రండు. పదునెన శూలమును ధరించిన నందగోవుని యొక్క కుమారుడగు కృష్ణుడును, అందమైన కనులు గల యశోద యొక్క సింహకిశోరమును, నీల మేఘశ్యాముడును, ఎర్ర తామర పూరేకుల వంటి కన్నులు గల వాడును, సూర్యుని వంటి ప్రకాశము, చంద్రుని వంటి మోము గల ఆ నారాయణుడే మన (పరె) కోరికలన్నీ తీర్చువాడగును. ఈ లోక ప్రజలందరు మనల్ని కొనియాడునట్లు మనము స్నానమాచరించెదము రండి!!

(“నారాయణనే నమక్కు పరె తరువాన్” = “పరె” అన్న పదమునకు డప్పు వాద్యము, డంకా, డోలు అను అర్థములు కొన్ని పుస్తకములలో వ్రాయబడియున్నవి. ఇంత కష్టపడి శ్రీ వ్రతమును ముప్పది రోజులు ఆచరించిన ఆ కన్యలు డప్పు, డంకా వాద్యములు పొందుటకు గాదనియు, దాని వేదాంతార్థము, గూడార్థము బహుమతి, కోరికలు, మంచి భర్తతో గృహస్త జీవితము, సద్గతి లేక మోక్షము ప్రసాదించ కోరుట అనియూ సమయానుసారముగా అర్థము తీసుకొనవలెనని మా మనవి).

పాశురము॥

వెయత్తు వాళ్ వీర్గాళ్ నాముమ్ . . . . . ఉయ్యు మాట్టెణ్ణి
ఉగన్దేలో రెంబాయ్॥ (2)

తాత్పర్యము॥

ఈ భువిలో జీవించు భాగ్యవంతులారా॥ మనము శ్రీవ్రతమాచరించుటకు తగిన కృత్యములను వినుడు. ఉషాకాలమున స్నానమాచరించెదము. క్షీర సాగరమున శేష తల్పముపై శయనించి యున్న పరమ పురుషుని

శ్రీమన్నారాయణుని కీర్తించి పాడుదము. అంత వరకు నెయ్యి భుజించము. పాలు త్రాగము. కన్నులకు కాటుక రాసుకొనము. కురులను దువ్వి పుప్పములు ధరించము. చేయకూడని పనులు చేయక, అనర్థక మాటలు పలుకక, చాడీలు, కొండెములు చెప్పక, ఆర్థులకు సహాయపడి, తృప్తి పరచి, ఇవన్నియూ ఆత్మోద్ధారణకే అని అనుకొని తృప్తులగుదము రండి!! (ముందే శ్రీవ్రతము నోచిన అనుభవమున్న వారు కొత్త కన్యలకు బోధించుట.)

పాశురము॥

ఓంగి ఉలగళన్ద పుత్తమన్ . . . . . నీజ్గద శెల్వమ్
నిత్తెన్దేలో రెంబావాయ్॥ (3)

తాత్పర్యము॥

త్రివిక్రముడె ముల్లోకములను తన పాదములతో కొలచిన అనంతుడు, పురుషోత్తముడు ఆ శ్రీమన్నారాయణుడే!! అతని దివ్య నామములను పాడి స్తుతించి, ఈ శ్రీవ్రతమే సరైనదని తలంచి వేకువనే స్నానమాడెదము, రండి! అట్లు స్నానమాచరించుటచే కీడు తొలగి, చాలా శుభములు కలుగును. దేశమంతటా నెలకు మూడు సార్లు వర్షము కురియును. పెరు పంటలు సంవృద్ధి అగును. పంట చేను నీటిలో చేపలు త్రుళ్ళియాడును. పుప్పముల లోని తేనె త్రాగి భ్రమరములు మత్తెక్కి నిద్రించును. పాడి పరిశ్రమ వృద్ధికి అనుకూలముగా ఆవుల పొదుగు నుండి పాలు, నిండుగా వచ్చును. కొదువ లేని సంపదలతో తులతూగును. వ్రత మాచరించెదము రండి!!

(వామన అవతారములో బలి చక్రవర్తి గర్వమును అణచిన ఆ శ్రీమన్నారాయణుడే ఇచ్చట త్రివిక్రముడిగా పిలవబడియున్నాడు)

పాశురము॥

ఆయ్ మళై కణ్ణా, ఒన్రు, నీ . . . . . మార్గళి నీరాడ
మగిళ్ న్దేలో రెంబావాయ్॥ (4)

తాత్పర్యము॥

సముద్రము వలె విశాలమైన, గంభీరమైన వాడును వర్షము కురియుటకు

కారకుడవైన ఓ కన్నా!! నీవు నీ విష్ణు మాయతో మమ్ము మరిపించకు!
 నీవు సముద్రములో మునిగి, నీటిని త్రాగి, గర్జించి, ఆకాశమంతయూ
 వర్షపు నీటితో నిండిన కారు మేఘముల వలె నల్లని మేఘశ్యాముడవై,
 బలమైన భుజములు గల పద్మనాభుని చేతిలోని సుదర్శనము వలె మెరుపు
 మెరసే, మరొక చేతిలోని పాంచజన్యము వలె మిక్కిలి శబ్దముతో ధ్వనించి,
 “శారంగము” అను విల్లు నుండి దూసుకు వచ్చే బాణముల వలె వర్షపు
 జల్లులు కురిపించి, లోకులకు సుభిక్షము ఏర్పడునట్లు, ఈ మార్గశిర
 మాస శ్రీ వ్రత స్నానమాచరించుటకు తగిన రీతిగా వర్షము కురియ
 జేయవలెనని ప్రార్థించుచున్నాము.

పాశురము!!

మాయనె మన్ను వడమదురె . . . . . తీయినీల్
 తుశాగుం శెప్పేలో రెంబావాయ్|| (5)

పాశురము!!

మాయలు చేయుటలో నేర్పరియు, ఉత్తర మధురకు రాజుయూనెన,
 పుణ్యమైన, విశాలమైన యమునా నదీ తీరమున నివసించు వాడును,
 గోకులమున అవతరించిన జ్యోతి రత్నమును, కన్న తల్లి దేవకికి, పెంచిన
 తల్లి యశోదకి వన్నె తెచ్చిన వాడును, “దామోదరుడు” అను పేరు గల
 శ్రీకృష్ణుని చేరి పరిశుభ్రమైన పూవులు సమర్పించి, నమస్కరించి, నోరారా
 కీర్తించి మనసారా స్తుతించి పూజించినచో, మనము పూర్వము చేసిన
 పాప ఫలితములన్నీ నిప్పున పడిన దూది వలె భస్మమై పటాపంచలగును
 కావున అతని కీర్తిని స్తుతించెదము రండీ!!

పాశురము!!

పుళ్ళుం శిలంబన్ కాన్ పుళ్ళరె . . . . . ఉళ్ళం
 పుగున్దు కుళిన్దేలో రెంబావాయ్|| (6)

తాత్పర్యము!!

ఉదయ కాలమున పక్షులు కూయుచున్నవి. పక్షి రాజగు గరుత్మంతునికి
 ప్రభువగు శ్రీమన్నారాయణుని ఆలయము నుండి తెల్లని శంఖమును
 పూరించుటచే వచ్చిన శబ్దమును నీవు వినలేదా? మేలుకొనుము. పూతన

యొక్క విషపూరిత చనుబాలును త్రాగి ఆమె ప్రాణమును హరించిన వాడును, వంచనతో వచ్చిన శకటాసురుని తన చిన్ని పాదములతో నుజ్జు చేసిన వాడును, క్షీర సాగరమున శేష తల్పమున శయనించిన శ్రీమన్నారాయణుడే ప్రపంచములకెల్ల మూల కారకుడు. అటువంటి వానిని మునులు, యోగులు ఎల్లరు మనస్సున స్తుతించి లేచి నిల్చొని “హరీ!” అని పిలుచు శబ్దము మనకూ, వినువారందరికి శ్రవణానందకరమై మనస్సుకు సుఖము గలిగించుచున్నదే!! మేలుకొనుము!
(భగవదనుగ్రహము మరచి నిద్రించుచున్న ఒక గోపికను మేల్కొలుపు పాశురము. ఇచ్చట నుండి వస్తున్న పది పాశురములునూ ఇట్లే వర్ణించబడిన మేలుకొలుపులగును)

పాశురము॥

కీశుకీ శెన్ఱు ఎఱ్ఱుం ఆనె . . . . . లేశ
ముడెయామ్ తిఱవేలో రెంబావాయ్॥ (7)

తాత్పర్యము॥

కాటుక పిచ్చుక లొక దానితో ఒకటి కీచు, కీచుమని సందడించుచున్నవి, నీవు వినలేదా? దెయ్యము వలె నిద్రించుదానా!! గొల్ల కన్యలు మెడలో హారముల మణుల శబ్దములు, పెరుగు చిలుకు కవ్వముల శబ్దములు నీకు వినబడలేదా? కన్యల కెల్ల నాయికరాలవని పిలవబడుదానా!! శ్రీమన్నారాయణుడే అగు ఈ కేశవమూర్తిని మేము స్తుతించడము విని కూడ నీవు పడక నుండి లేవకున్నావే!! ప్రకాశవంతమైన శరీరము గలదానా!! తలుపులను తెరువుము.

(కేశి అను రక్కసుని కూల్చినవాడు కనుక శ్రీకృష్ణునకు కేశవుడు అను నామము కలిగెను)

పాశురము॥

కీశ్వానమ్ వెళ్ళెన్ఱు ఎరుమె . . . . . ఆవా
వెన్ఱారాయ్ అరున్దేలో రెంబావాయ్॥ (8)

తాత్పర్యము॥

తూర్పు తెల్లబడినది. గోవులు తమ తమ శాలలు వీడి పచ్చిక మేయుటకు

వెళ్లిపోయినవి. గోకుల కన్యలు కొందరు శ్రీవ్రత మాచరించ నదీ తీరమునకు వెళ్లిపోయిరి. నిన్ను పిలుచుటకు కొందరి కన్యల తోడుతో వచ్చియున్నాము. లెమ్ము!! (కేశియను) గుఱ్ఱము నోటిని చీల్చిన వాడును, మల్ల యుద్ధమున గొప్ప మల్లలను (చాణూరుడు, ముష్టికుడు) గూల్చిన వాడును, దేవతలకందరికి దేవుడైన ఆ దేవదేవుని నోరారా కీర్తించి, స్తుతించినచో మన కోరికలన్నీ మన్నించి ఆశీర్వదించును. లేచి రావమ్మా!! (శ్రీకృష్ణావతారములో కంసునిచే పంపబడిన కేశియను రాక్షసుని, మహా మల్లలైన చాణూరుడు, ముష్టికులను మల్ల యుద్ధమున చంపిన ఆ శ్రీకృష్ణుని దేవ దేవునిగా కీర్తించుట)

తూమణి మాడత్తు చుట్రుం . . . . . నామం

పలవుం నవిన్ఱేలో రెంబావాయ్ (9)

దివ్య మణులు, రత్నములతో పొదుగబడిన భవనము చుట్టూ దీపాలంకారముతో వెలుగుచుండగా, సుగంధ ద్రవ్యములతో సువాసన వెదజల్లుతుండగా, మెత్తటి పరుపుపె పవళించియున్న మామ కూతురా!! మణులు పొదగబడిన తలుపులు తెరచి బయటికి రావమ్మా!! అత్తగారు!! మీ కూతురిని లేపరాదా! మీ కూతురు మూగదా? లేక చెవిటిదా? గాఢ నిదుర చేయుచున్నదా? లేక మంత్ర ముగ్ధురాలై నిదురలో నున్నదా?

“ఓ! మహామాయలు చేయు మాయగాడా! మాధవుడా! వెకుంఠవాసా” అని పెక్కు నామములతో స్తుతించి పాడితిమి కదా! అత్తా మీ అమ్మాయిని లేవమనండి!!

నోట్రుచ్చువర్గమ్ పుగుగిన్ఱ . . . . . తేట్రమామ్

వండు తిఱవేలో రెంబావాయ్ (10)

శ్రీవ్రతము నోము నోచి స్వర్గమునకు వెళ్ళుటకు ప్రయత్నించు ఓ అమ్మాయి!! తలుపులు తెరవకున్ననూ కనీసము జవాబు నెనా చెప్పుకూడదా? సువాసనతో నిండిన తులసీ మాలను శిరస్సున దాల్చిన శ్రీమన్నారాయణున్ని మనము స్తుతించుట వలన ఆయన సంతసించి మనల్ని అనుగ్రహించుటకు ఆయుత్తముగా నున్నాడే! మునుపు యముని నోట బడిన కుంభకర్ణుడు తన నిద్రను నీకిచ్చి వెళ్ళెనా? ఏమి గాఢ నిద్ర చేయుచున్నావు!! మాకు గొప్ప ఆభరణము వంటి దానా! లేవుము! లేచి తలుపులను తెరువుము!!

(శ్రీమద్రామాయణములో లంకేశ్వరుడైన రావణాసురుని తమ్ముడు కుంభకర్ణుడు చాలా కాలము నిదురించుటలో ప్రసిద్ధి)

**కట్రుక్కరవె కణజ్గల్ పలకఱండు . . . . . నీ ఎట్రుక్
ఉఱంగమ్ పొఱులేలో రెంబావాయ్॥ (11)**

గోకులములో దూడలు గల ఆవుల పొదుగుల నుండి పాలు పితుకు వారును, శత్రువులతో భీకర పోరు సలిపి వారిని నాశనము చేయు సామర్థ్యమున్న వారును, లేశమైన దోషము లేని ప్రజలు గల గోకులములో పుట్టినదానా! బంగారు తీగ వంటి దానా! పుట్టలోని పాము పడగ వంటి విశాల జఘనము గలదానా! అడవిలో స్వేచ్ఛగా తిరుగాడు నెమలి వంటి దానా! మేలుకొనుము. మేము బంధువులగు చెలికత్తెలతో వచ్చి మీ ఇంటి వాకిలి యందు నిలబడి నీలమేఘ శ్యాముని కీర్తించుచున్నామే! నీవు ఇసుమంతైననూ కదలక, జవాబియ్యక నిదురించుచున్నావెందులకు?

(నీల మేఘ శ్యాముడు = నీల మేఘము వంటి శరీరపు రంగు గలవాడు శ్రీకృష్ణుడున్ని కీర్తించుట)

**కనె త్రిలంగ్ కత్తెరుమె కన్ఱు . . . . . అనె
త్రిలై త్తారుమ్ అరిన్దేలో రెంబావాయ్॥ (12)**

లేగ దూడలు గల గోవులు తమ దూడలను తలంచి నంత మాత్రమున పొదుగు నుండి పాలు స్రవించి వెల్లువలె పారి బురదైన వాకిల్లు గలదియు, ఎందరో సుభిక్షులు గల గోకులములోని శ్రీమంతురాలైన చెల్లీ!! ధనుర్మాసములో మా తలలపై మంచు కురియుచున్ననూ నీ వాకిలి ద్వారమును పట్టుకొని నిలుచున్నాము. దక్షిణ భూభాగమున గల లంకా వట్టణపు అధిపతి రావణాసురుని చంపిన శ్రీరాముని కీర్తిని స్తుతించుచున్నాము. తలుపులు తెరవమ్మా! ఇదేమి గాఢ నిద్ర? నీ వాకిలి యందు నిలబడి నిన్ను మేల్కొలుపుట అన్ని ఇండ్ల వారికి తెలిసిపోయినదే!! ఇకనైన లేచి రమ్మ!!

**పుళ్ళున్ వాయ్ కీన్దానె . . . . . కళ్లం
తవిరన్ఱు కలన్దేలో రెంబావాయ్॥ (13)**

బకాసురుని నోరు చీల్చిన వాడును, మహా క్రూరుడైన రావణుని గడ్డి పోచ వలె గిల్లి త్రుంచి వేసిన శ్రీరాముని కీర్తిని, శ్రీకృష్ణుని వీరచరితమును

గోకుల కన్యలందరు పాడి శ్రీవ్రతము ఆచరించుటకు వెళ్లిపోయిరి. ఆకాశమున శుక్రుడు ఉదయింప, బృహస్పతి అస్తమించెను. పక్షులు కూయుచున్నవి. చెలీ! ఈ ధనుర్మాస శుభదినములందు నీ కపట నిద్ర నాటకము విడనాడి, నీళ్లలో చక్కగా మునిగి స్నానము చేయక, ఇట్లు నిద్రపోవుట నీకు తగునా?

(శ్రీకృష్ణావతారములో కంసుడు కృష్ణుని వధించుటకు బకాసురుడను రాక్షసుని పంపెను. బకాసురుడు పక్షి రూపము దాల్చి కృష్ణునితో పోరు సలపి చివరకు కృష్ణునిచే నోరు చీల్చబడి చనిపోయెను)

ఉంగళ్ పుయయ్ కడె తోట్టత్తు . . . . . పంగయ

కణ్ణనె ప్పాడేలో రెంబావాయ్|| (14)

మీ ఇంటి పెరటిలోని చిన్న చెరువులో తామర పూవులు వికసించి కలువ రేకులు ముడుచుకొన్నవి. కాషాయ వస్త్రములు ధరించిన, తెల్లనైన శుభ్రమైన దంతములు గల సన్యాసులు తమ తమ ఆలయములకు వెళ్లుతూ శంఖములు పూరించి శబ్దము చేయుటచే ప్రాతః సమయము ఆసన్నమైనదని తెలియుచున్నది. “మిమ్మల్ని నేను వచ్చి మేలుకొలుపుడును” అని డంబములు పలికితివే! ఇప్పుడేమెనది! సిగ్గు లేని నాలుక గల దానా! శంఖ చక్రములను ధరించిన విశాలమైన భుజములు గలవానిని, పంకజాక్షుని స్తుతించి పాడుదము, లెమ్ము!

(శంఖ చక్రములు ధరించిన వాడును, పంకజము (తామర) వంటి కన్నులు గలవాడునైన శ్రీమన్నారాయణున్ని కృష్ణుని రూపమున కీర్తించుట)

ఎల్లే!! ఇలంగిళియే!! ఇన్నం . . . . . వల్లానై

మాయనె ప్పాడేలో రెంబావాయ్|| (15)

“లేవవే! చిలుక పలుకులు పలికే దానా! ఇంకా నిదురించుచున్నావా? “కసిరి, కరిన మాటలు ఆడకండి, నేనే లేచి వచ్చెదను, ఆగండి” . . . . . “అవును, నీవు మాటకారివే! నీవు నిజమే మాట్లాడుదువని మాకందరికి ముందే తెలుసును” . . . “సరే కాని,

చెలులందరూ వచ్చినారా?”. . . . .“అందరూ వచ్చిరి, వచ్చిన వారి నందరిని నీవే లెక్కించి చూచుకొనుము”. . . . . మహా బలిష్ఠమైన “కువలయ” మను పేరు గల ఏనుగును వధించిన వాడును, దుష్టులను

సంహరింప గల నేర్పరియూ, మాయ చేష్టలు చేయువాడును అయిన కృష్ణుని స్తుతించి, పాడి శ్రీవ్రత మాచరింప శీఘ్రముగా రమ్ము!!
(మధురా నగరికి శ్రీకృష్ణ బలరాములు ఏతెంచినపుడు, కంసుని వద్ద నున్న “కువలయ” మను మదపుటేనుగును శ్రీకృష్ణుడు సంహరించెను)

నాయగనాయ్ నిష్ఠ నందగోపనుడయ . . . . . నేశ

నిలెక్కడవం నీకేలో రెంబాయ్|| (16)

గోకుల మంతటికి నాయకునిగా వర్ధిల్లు నందగోపుని భవనమును రక్షించువాడా! తీగలు, తోరణములు కట్టిన ద్వారములను కాపాడువాడా! మణులతో నిండిన తలుపుల గడియను తెరువుము. మాయ చేష్టలు చేయువాడును, “మణివణ్ణన్” (నీలమణుల వలె ప్రకాశించు శరీర కాంతి గలవాడును) అయిన శ్రీకృష్ణుడు మన గొల్ల కన్యలకు నిన్ననే తగిన “బహుమతి” ఇచ్చెదనని మాట ఇచ్చెను. అట్టి శ్రీకృష్ణుని మేలుకొలిపి పాడి కీర్తింప, శరీర, మనో శుభ్రతతో వచ్చినారము. మారు మాటాడక శ్రీకృష్ణుని వాకిలి ద్వారములను తెరువుము.

అంబరవే తన్నీరే శోరే. . . . . ఉంబియుమ్

నీయుమ్ ఉరంగేలో రెంబాయ్|| (17)

ఆహారము, వస్త్రము, నీరు అను మూడు ముఖ్య ఆవశ్యకములను అందరికి సమకూర్చిన ధర్మాత్ముడు, మహానుభావుడును అగు ఓ నంద గోపాలా! మేలుకొనుము. సుకుమారులు మధుర గాత్రులెన స్త్రీ జాతికంతటికి రత్నము, దీపము వంటి దానా!! యశోదా దేవీ! మేలుకొనుము. భూమి ఆకాశముల మధ్య లోకములను కొలిచిన ఓ వామనా! శ్రీకృష్ణా! నిదుర లేవవయ్యా! ఎఱ్ఱనెన బంగారముతో చేసిన వీర కంకణము, ఆభరణములను ధరించిన ఓ శ్రీమంతుడా! బలరామా! నీవునూ నీ తమ్ముడైన కృష్ణుడునూ ఇంకా నిదురించక, లేవండి! మేలుకొనండి!!

(గోకుల కన్యలు నంద యశోద, కృష్ణ, బలరాములను నలుగురిని స్తుతించి మేలుకొలుపుటకు ప్రయత్నించుట. “వామనా” = మహావిష్ణువు వామన అవతారములో పొట్టి, చిన్న వటువుగా వచ్చి ముల్లోకములను తన పాదముతో కొలచి మహా బలి చక్రవర్తి యొక్క గర్వమును అణచెను)

ఉన్న మదగలిత్తన్ ఓడాదతోళ్. . . . . వన్న

తిరనాయ్ మగిన్నేలో రెంబావాయ్ || (18)

మదగజములు గలవాడును, చెక్కు చెదరిని భుజములు గలవాడునగు నంద గోవుని కోడలా! నీశాదేవి! సుగంధములు వెదజల్లు కురులు గలదానా! తలుపు గడియ తీయవమ్మా! ప్రాత: కాలమున కోళ్లు నలు దిక్కుల కాయుచూ తిరుగుచున్నవి. మాధవీ లత పందిరిపె ఎక్కి కోయిలలు కాయుచున్నవి. ఆట ఆడుటకు బంతిని చేతబూనిన దానా! నీ భర్త కృష్ణుని దివ్య నామములను కీర్తింప వచ్చితిమి. అందము లోలుకు గాజులు చప్పుడు చేయునట్లు, నీ ఎర్ర తామర వంటి సుకుమార అర చేతులతో తలుపులు తెరిచవమ్మా!!

(నీశాదేవి = కృష్ణుని భార్య (నప్పినై పిరాట్టి)

కుత్తు విళక్కెయియి కోట్టుక్కాల్ కట్టిల్ . . . . . తత్తువ

మన్న తగవేలో రెంబావాయ్ || (19)

పడక గది యందు దీపములు ప్రకాశించుచుండ, ఏనుగు దంతములతో చెక్కిన నగిషీలు గల మంచముపె, మెత్తటి పంచ శయన మెక్కి (పంచ విధములైన చల్లదనము, అందము, సువాసన, తెల్లని శుభ్రత, మెత్తదనము గలిగిన శయనము) వికసించిన పూవులను జడలో అమర్చు నీశాదేవి కుచములపె శిరము మోపి నిదురించు ఓ కృష్ణా! నోరు విప్పి మాతో మాట్లాడలేవా?

కాటుక తీర్చిదిద్దిన విశాలమైన నేత్రములు కలదానా! నీశాదేవి! క్షణ కాలమెనను ప్రియుని వీడి యుండలేవా? నీకు ఇది తగదు సుమా! మేమేమీ తత్వము భోదించుట లేదు. ఆచరణీయమైనదే చెప్పుచున్నాము.

ముప్పత్తు మూవర్ అమరర్కు . . . . . ఇప్పోదే

ఎమ్మై నీరాట్టేలో రెంబావాయ్ || (20)

ముప్పది మూడు దేవతలకు రక్షణగా ఉండి, వారి భయమును పోగొట్టి, కాపాడి, శత్రువులకు భయము వణుకు పుట్టించి, వారిని కప్పము కట్టకుండా చూచి రక్షించిన ఓ దేవ దేవా! విమలా! నిదుర లేవవయ్యా! కలశముల వంటి వక్షోజములు, దొండపండు లాంటి ఎర్రనైన పెదవులు, తీగ వంటి నడుము గల ఓ నీశాదేవి! నిదుర నుండి లేవమ్మా! శ్రీవ్రత మాచరించుటకు

ఇప్పుడే వినన కట్టను, అద్దమును నీ శ్రీవారికి ఇచ్చి స్నానమాచరింప చేసెదవు. తమ్ము!!

(ముప్పది మూడు దేవతలనబడువారు:- అష్ట వసువులు (8), ఏకాదశ రుద్రులు (11), ద్వాదశ ఆదిత్యులు (12), ఇంద్రుడు(1), ప్రజాపతి (1))

ఏట్ర కళంగల్ ఎదిర్ పొంగి మీద లిప్ప . . . . . పోత్రీ

యామ్ వందోమ్ పుగన్దేలో రెంబావాయ్ || (21)

అన్ని పాత్రలు పాలతో నిండి పొంగుచున్నవియూ, లెక్కించుటకు సాధ్యము కానన్ని గోవులతో నిండి పాడి సంవృద్ధి గలిగిన గోకుల ప్రభువగు నంద గోవుని కుమారా! ఓ కృష్ణా! మేలుకొనుము. బలము, శౌర్యము గలవాడా! లోకములను రక్షించుటలో శ్రద్ధ గలవాడా! లోక కళ్యాణము కొరకే అవతరించిన ప్రకాశ స్వరూపా! నీ శత్రువులు నీకు భయపడి, ఓడిపోయి, వేరే దారిలేక నీ వాకిలి వద్దకు వచ్చి నీ శరణు పొందునట్లు, మేమందరము కలిసి వచ్చి నీ వాకిలి ముందు నిలబడి నీకు మంగళ స్నాన మాచరింప గోరి స్తుతించి, పాడుచున్నాము.

అంగన్నా ఇలత్తు అరశర్ అభిమాన . . . . . ఎంగళ్

మేల్ సాబమ్ ఇయిన్దేలో రెంబావాయ్|| (22)

మహా విశాలమైన ఈ ప్రపంచమును పరిపాలించు ఎందరో మహారాజులు గుమిగూడి, ఒక్కటే, ప్రేమతో నీవు శయనించు మంచము చుట్టూ నిలబడినట్లు, మేమూ నీ ఇంటికి వచ్చి గుమిగూడి నిలబడియున్నాము. వికసించి, వికసించని తామర పూరేకుల వంటి ఎర్రని కన్నులు గల కృష్ణా! నీ దృష్టి మాపె కొంచెమెనను ప్రసరింపరాదా? చంద్రుడు, సూర్యుడు ఒకేసారి ఉదయించునట్లు, నీ ఇరు కన్నులతో మమ్ము కటాక్షించితివేని మా పాపములన్నియూ పటాపంచలై పోవునే!!

మారి మలె ముయెంగిల్ మన్ని క్కిడందా . . . . . కార్యం

ఆరాయ్డే తరుళేలో రెంబావాయ్|| (23)

వర్షా కాలమంతయు గుహలోనే నిద్రించి మేలుకొనిన సింహము, అగ్ని కణముల వలె ప్రకాశించు ఎర్రనైన కన్నులు గలదియు, జూలు, వెంట్రుకలు విడిచించుకొని, శరీరపు పట్లు విఱచుకొని, లేచి, గంభీరముగా గర్జించి, మెల్లగా కదిలి వచ్చునట్లు, అతనీ పుష్ప రంగు గల ఓ స్వామీ కృష్ణా!! నీవు

లేచి, నీ భవనమును వీడి వచ్చి శిల్ప సౌందర్యముతో ఒప్పారు
సింహాసనముపె కూర్చుండి మేము వచ్చిన కార్యము గురించి అడిగి
తెలుసుకొని అనుగ్రహింతువు గాక!!

**అస్తు ఇవ్వులగం అళన్దాయ్! అడిపోట్రి . . . . . ఇస్తు
యాం వందోమ్ ఇరంగేలో రెంబావాయ్ || (24)**

మునుపు ఈ లోకమును నీ పాదముతో కాలిచితివి. నీ పాదములకు
మంగళమగు గాక! లంకా పట్టణమున కేగి రాక్షసులను సంహరించితివి.
నీ సామర్థ్యమునకు మంగళమగు గాక! శకటాసురుని కాలితో తన్ని
కూల్చితివి. నీ కీర్తికి మంగళమగు గాక! ఆవు దూడ రూపమున వచ్చిన
వానిపె కర్ర విసిరి చంపిన వాడా! నీ అడుగులు మంగళమయ మగుగాక!
గోవర్ధన గిరిని చిటికెన వ్రేలితో పెకెత్తి గోకుల ప్రజలను గోవులను కాపాడిన
వాడా! నీ దేవ గుణములకు మంగళమగు గాక! శత్రువులను సమూలముగా
హతమొనర్చు నీ చేతిలోని శూలమునకు మంగళమగు గాక! ఈ తీరున
నీ కీర్తి, వెభవము, వీరత్వము, ధీరత్వములను కొనియాడి నీ ఆశీస్సులను
పొందగోరి వచ్చినారము. అనుగ్రహింపవయ్యా కృష్ణా!
(పె పాశురములో వామనునిగా ముల్లోకములను తన పాదముతో
కొలుచుట, రామునిగా లంకా పట్టణమున కేగుట, కృష్ణావతారములో
బండి రూపమున వచ్చిన శకటాసురిని తన్నుట, ఆవు దూడ రూపమున
వచ్చిన వత్సాసురునిపె కర్ర విసిరి, కపిత్థాసురునితో (ఫలము రూపమున
ఉన్నవానిని) కలిపి వధించుట. గోవర్ధన గిరిని పెకెత్తి గొడుగు వలె పట్టి
గోకుల ప్రజలను వర్షము నుండి రక్షించుట వంటి వెభవములను కొనియాడి
స్తుతించబడినది.)

**ఒరిత్తి మగనామ్ పిరన్దు, ఓరిరవిల్ . . . . . వరుత్తుం
తీర్న్దు మగిన్దేలో రెంబావాయ్ || (25)**

చెరలో నున్న దేవకికి పుత్రుడవె పుట్టి, ఆ రాత్రియే రేపల్లె చేరి యశోదా
దేవికి కుమారుడవె దాగి పెరుగుచుండ, దానిని చూచి ఓర్వలేక నీకు కీడు
తలపెట్ట నెంచిన కంసుని చెడ్డ తలంపులను, కుట్రలను వమ్ము జేసి తుదకు
అతని కడుపు నందు మండుచున్న అగ్ని జ్వాల వలె నిలచితివి. ఆశ్రయించిన
వారిని ఆదుకొను ఓ కృష్ణా! దేవా! మా కోరికలు తీర్చి మాకు గొప్ప

సంపదలిచ్చితివేని మేము నీ వెభవములను, కీర్తిని ఎల్లప్పుడూ స్తుతిస్తూ ఏ దుఃఖము లేక సంతోషముగా ఉండెదము సుమా!

మాలే! మణివణ్ణా! మార్గయ్ నీరాడు వాన్ . . . . . ఆలిన్

ఇలయాయ్ అరుళేలో రెంబావాయ్ || (26)

ఆశ్రయించిన వారిని ఆదుకొను వాడా! నీల మణుల కాంతి వంటి శరీర ప్రకాశము గల వాడా! ధనుర్మాస ప్రతమునకు కావలసిన విధి విధానముల గురించి పూర్వులు చెప్పినవి, ఆచరించినవి, నీకు చెప్పుచున్నాము. లోకములన్నింటిని కంపించునట్లు శబ్దము చేయగల, పాల వన్నె గల నీ పాంచజన్యమును బోలిన శంఖమును పూరించు వారును, పెద్ద మేళ తాళ వాయిద్యములతో నీ కీర్తిని పాడువారును, అందమైన మంగళకరమైన దీపములు, ధ్వజ తోరణములు కావలయును. మర్రి ఆకుపె శయనించిన వాడా! (వటవత్ర సాయి) మాకు పైన చెప్పినవన్నీయూ ఇచ్చి అనుగ్రహింపుమా!!

కూడారె వెల్లుమ్ శీర్ గోవిందా! . . . . . కూడి

ఇరుండు కుళిరందేలో రెంబావాయ్ || (27)

దుష్కార్యములు చేయు వారిని దండించు శ్రేష్ఠ గుణము గల గోవిందా! నిన్ను స్తుతించి, పాడి, నీ ఆశీస్సులతో పొందగోరు బహుమతులేవనగా : చేతులకు గాజులు, దండ వంకీలు, చెవికి కుండలములు, పుష్పములు, పాదకటకములు, మరిన్ని ఆభరణములు మేము ధరింతుము. పట్టు వస్త్రములు ధరింతుము. ఆ తరువాత మమ్ములను క్షీరాన్నములో నిండుగా నేయి కలుపుటచే ముంజేతి వరకు నేయి కారునట్లు భుజించి, సంతసించి చల్లబడునట్లు చేసి అనుగ్రహించుమా!!

కఱవెగళ్ పిన్శెన్రు కావమ్ శేర్న్దు . . . . . ఇఱైవా!

నీతారాయ్ పఱై ఏలో రెంబావాయ్ || (28)

గోవుల వెంట అడవులలో తిరుగువారము. అందరూ కలసి భుజించు వారము. ఏ జ్ఞానము లేక గోకులములో పుట్టిన వారము. నిన్ను మా కులములో (గొల్లకులము) చేరిన వాడుగా పొందుటకు ఏమి పుణ్యము చేసితిమో!! ఏ కొఱతయు లేని గోవిందా!! నీవు సర్వలోక ప్రభువే! నీతో మాకు గల సంబంధమును ఎవరూ విడదీయలేరు. లోక జ్ఞానము

కొంచెమెసను లేని బాలలము. నీ మీద ప్రేమ వలన నిన్ను పేరు పెట్టి పిలిచితిమి. అందులకు కోపించక మా కోరికలన్నీ తీర్చి ఓ దేవ దేవా!! ఓ రక్షకా!! మమ్ములను అనుగ్రహింపుము.

(ఆఖరి ఈ రెండు పాశురములు (29, 30) మంగళా శాసనం తరువాత వింజామరంతో వీస్తూ, హారతి ఇస్తూ, తులసీ దళము వేస్తూ చదవవలెనన్నది వెష్టవ సంప్రదాయం)

**శిత్తుం శిఱుకాలే వందు ఉన్నై సేవిత్తు . . . . . మట్టై
అనై కామంగళ్ మాత్తేలో రెంబావాయ్ || (29)**

ఈ ధనుర్మాసమున ప్రాతః కాలమే లేచి వచ్చి నిన్ను సేవించి, స్తుతించి, నీ బంగారు పాదపద్మవు అడుగులను కీర్తించుటలో గలుగు ప్రయోజనమును వినవయ్యా! గొల్ల కులమున అవతరించిన నీకు మేము చేయు సేవలు, కెంకర్యములను నీవు తప్పక స్వీకరించవలెను. నిన్ను సేవించిన భాగ్యము మేము పొందకుండా ఉండజాలము. ఏ కాలములో నెననూ ఏదేడు జన్మములకును నీ యందే మనసు నిలిపి నీతోనే బంధుత్వము పొందగోరుచున్నాము. నీకు సేవకులమె యుందుము గాక!! మాకు ఏవెనా ఇతర ఆశలు, చపల చిత్తము గలిగిన యెడల, వాటిని నీవే నివృత్తి చేసి మమ్ములను అనుగ్రహించవయ్యా! గోవిందా!! (అన్య మనస్సు లేక దేవుని యందే పూర్తి శరణాగతి పొందుట)

**వంగకడలై కడెండ మాధవనై, కేశవనై . . . . . ఎంగుమ్
తిరువరుళ్ పెట్రు ఇన్బుఱవ రెంబావాయ్|| (30)**

క్షీర సాగరమును మధించి దేవతలకు అమృత మొసంగిన మాధవుని, కేశవుని, పూర్ణ చంద్రుని వంటి ముఖములు గలిగిన గోకుల కన్యలు కీర్తించి స్తుతించి ఆశీర్వాదములు పొందిరి. ఈ దివ్య చరితమును శ్రీవిల్లిపుత్తూరు నందు అవతరించినదియు, మంగళకరమైన తామర పుష్పముల మాలను ధరించిన శ్రీ విష్ణుచిత్తుల కుమారెయగు శ్రీ గోదాదేవి శబ్ద అర్థములతో రాగ తాళ రసభరితములైన ఈ ముప్పది పాశురములలో (కీర్తనలలో) వివరించెను. (ఇవియే శ్రీవ్రత సూక్తములు, ధనుర్మాస వ్రత

పాశురములు, తిరుప్పావై అనియు వివిధ నామములతో నొప్పారినవి) వీటిని విడువక నియమముతో పాడి, స్తుతించు వారు, ఎత్తైన పర్వతముల వంటి నాలుగు భుజములు, ఎర్రనైన కన్నులు, లక్ష్మీ కటాక్షము కలిగిన ముఖము గల వాడును, క్షయము లేని సర్వైశ్వర్యములు గలవాడునైన లక్ష్మీ పతి యగు శ్రీమన్నారాయణుని వలన సాటిలేని కృపకు పాత్రులై బ్రహ్మానందము పొంది వృద్ధి పొందుదురు గాక!

శ్రీ ఆండాళ్ తిరువడిగళ్ శరణం

(శ్రీ గోదాదేవి దివ్యపాదములే శరణు)

- శ్రీ వ్రతమను ధనుర్మాస వ్రతం సంపూర్ణం

శ్రీకృష్ణపరమాత్మనే నమః

శుభం భూయాత్

పెరియ (పెద్ద) జియర్ - శాత్తుముతై (అలంకారోపచారము)

- 1) కోదె పిఱన్దవూర్ గోవిన్దన్ వాయుమూర్
 శోదిమణి మాడమ్ తోన్ఱుమూర్ - నీదియాల్
 నల్లబత్తర్ వాయుమూర్, నాన్మటైగ కోదుమూర్
 విల్లిపుత్తూర్ వేదక్కో నూర్
 పాద గంగళ్ తీర్క్కుమ్ పరమ నడి కాట్టుమ్
 వేద మనెత్తు క్కుమ్ విత్తాగుమ్ - కోదె తమిళ్
 ఐయైన్ఱు మెన్ఱుమ్ అఱియాద మానిడరె
 వైయమ్ శుమప్పదుమ్ వంబు॥
- 2) తిరువాడి ప్పూరిత్తిల్ శెగత్తు దిత్తాళ్ వాయిగే
 తిరుప్పావై ముప్పదుమ్ శెప్పినాళ్ వాయిగే
 పెరియాళ్వార్ పెట్రెడుత్త పెన్ పిళ్ళై వాయిగే
 ఒరునూత్తు నార్పత్తు మూన్ఱు ఉరెత్తాళ్ వాయిగే
 ఉయర్ రంగేర్కే గన్ని యుగందళిత్తాల్ వాయిగే
 మరువారుమ్ తీరుమల్లి వలనాడి వాయిగే
 వణ్ పుదువె నగర్ కోదె మలర్ పదంగళ్ వాయిగే
 శ్రీ మదాండాళ్ దివ్య తిరువడిగళే శరణమ్॥

(అని స్తుతించి సాష్టాంగ దండ ప్రణామములు చేసి తీర్థ ప్రసాదములు స్వీకరించవలెను)

తాత్పర్యం (1)

గోదాదేవి జన్మించిన ఊరును, గోవిందుడు నివసించు ఊరును, జ్యోతిరత్నము ఉత్పన్నమైన ఊరును, నీతిమంతుడైన (బట్టర్) బట్టు జీవించిన ఊరునూ, నాలుగు వేదములు పారాయణము చేయబడు ఊరైన విల్లిపుత్తూర్ వేదములతో నిండినదియు, సకల పాపములను పోగొట్టునదియు, పరమాత్ముని పాదపద్మములను చూపునదియు, వేదములన్నింటికి విత్తనము వంటిదియునైన, గోదాదేవి యొక్క తిరుప్పావై (శ్రీవ్రతము నోము) ను నేర్చి ఆచరించని మానవుడు భూమికి భారమే అగును.

తాత్పర్యం (2)

ఆషాఢ మాసమున, పుబ్బా నక్షత్రము నందు జన్మించిన ఆండాళ్ వర్ధిల్లు గాక!

“తిరుప్పావై” అను ముప్పది పాశురములను పాడిన వనితా - వర్ధిల్లు గాక!

“పెరియాళ్వార్” అను విష్ణుచిత్తునకు (తులసీ వనము నందు) దొరికిన ఓ బిడ్డా - వర్ధిల్లు గాక!

“శ్రీపెరంబుదూర్” మహా మునియైన శ్రీరామనుజాచార్యులు గారి చెల్లెల - వర్ధిల్లు గాక!

నూట నలువది మూడు పద్యములు (నాచ్చియార్ తిరుమొయి) పాడిన వనితా - వర్ధిల్లు గాక!

తాను ధరించిన మాలను పెరుమాళ్ళకు కోరి సమర్పించిన వనితా - వర్ధిల్లు గాక!

వేటగాళ్ల కులమునకు చెందిన మల్లి (విల్లి, కండన్ వేటగాళ్ల యొక్క తల్లి) వలన ప్రసిద్ధి చెందిన ప్రదేశమును, విల్లి వలన పునరుద్ధరించబడిన కొత్త ఊరు శ్రీ విల్లి పుత్తూర్ లో అవతరించిన వనిత ఆండాళ్ పాద పద్మములు వర్ధిల్లు గాక!

(శ్రీ రామనుజాచార్యులకు ముందు శతాబ్దములలో ఆండాళ్ జన్మించినను వెళ్లవ సంప్రదాయము ప్రకారము ఆమె అతనికి చెల్లెలుగా పిలవబడుచున్నది.)

శ్రీ ఆండాళ్ దివ్య పాదములే శరణం

తిరుపల్లాండు

వైష్ణవ సంప్రదాయములోని పన్నెండు మంది ఆళ్వారులలో ఇద్దరు శ్రీ విల్లి పుత్తురుకు చెందిన విష్ణు చిత్తుడు, ఆండాళ్ వీరు తండ్రి కూతుళ్లు. విష్ణుచిత్తునకు “శ్రీపెరియాళ్వార్” అన్న పేరు కూడ యున్నది. చారిత్రకముగా విష్ణుచిత్తుడు 8వ శతాబ్దమునకు చెందిన వారు గాను, ఆళ్వార్లందరికి పెద్ద వానిగా పెరియాళ్వార్ (పెరియ అనగా ‘పెద్ద’ అని అర్థము) గా కీర్తించబడిరి. విష్ణుచిత్తుడు ‘తిరుప్పల్లాండు’, ‘పెరియ తిరుమొళి’ అను రచనలు చేసినారు. ఇతనికి పాండ్యరాజ సభలో జరిగిన సన్మాన కార్యక్రమములో, భగవానుడైన పెరుమాళ్లు (శ్రీమన్నారాయణుడు) సపరివారముగా విచ్చేసి తిలకిస్తారు. విష్ణుచిత్తుడు మహానందభరితుడై భగవానుడైన పెరుమాళ్లుకు “తిరుపల్లాండు” (మంగళాశాసనం) పాడుతారు. అవే ఈ 12 పద్య కీర్తనలు. మిక్కిలి రసవంతమైనవి గాను, రాగ తాళములతో కూడినవైన ఈ పద్యములు వైష్ణవ సంప్రదాయములో కెల్ల అత్యంత ప్రాముఖ్యత సంతరించుకున్నవి.

వైష్ణవ తత్వము పొందగోరు వారందరు ఈ “తిరుపల్లాండు” చదివి తీరవలసినదే. వైష్ణవ సంప్రదాయములో “నాలాయిర దివ్య ప్రబంధము” (నాలుగు వేల దివ్య పద్యముల కూర్పు) ఒక మహా గ్రంథము. చాలా శ్రేష్ఠమైనది. “నాలాయిర దివ్య ప్రబంధమునకు ముందునూ, వెనకనూ ఈ విష్ణుచిత్తుడు వ్రాసిన “తిరుపల్లాండు” ను భాగవతులు, ఆలయ పురోహితులు చదువుతారనగా, దీనికి ఎంత ప్రాముఖ్యమో చెప్పనలవి కాదు.

వేదాధ్యయమునకు ముందు ‘ఓం’ కారము ఎట్లు ముఖ్యమో అట్లే ‘నాలాయిర దివ్య ప్రబంధము’నకు ముందు, వెనక ఈ “తిరుపల్లాండు శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క అష్టాక్షరీ మూల మంత్రముతో కూడినదైనందువలన దీనికి మరింత ప్రాముఖ్యత సంతరించుకొనెను.

తమిళములో తిరుపల్లాండు అనగా

తిరు + పల + ఆండు = (సంధి) ‘తిరుపల్లాండు’

అర్థము : దివ్య + చాలా + సంవత్సరములు (లేక) కలకాలము

అర్థము = చాలా కాలము వర్దిల్లు గాక! అను మాట ‘తిరు’ అన్న

పదము శ్రీవలె మర్యాద సూచిక లేక దివ్య, మంగళమైన, పవిత్రత, అను అర్థము సూచించునది.

ప్రతి పద్యము చివర పల్లాండు! పల్లాండు! అను పదములతో ముగుస్తుంది. అంటే చాలా కాలము నీవు వర్ణిల్లు గాక! అని కోరుకొనుట. లెక్కలేనన్ని మహిమలతో దైవము శిష్ట రక్షణ, దుష్ట శిక్షణ, ధర్మస్థాపన, రక్షణ కొరకు ఎన్నో అవతారములు ఎత్తి సాధు, సత్య జనులను రక్షించి, దుష్టులను సంహరించి, అనుగ్రహించుటచే భక్తుడు దైవమును నీవు చాలా కాలము ఉండి వర్ణిల్లి మమ్ములను రక్షింతువు గాక! అని వేడుకొనుట.

ఇక తిరుపల్లాండు పద్య తాత్పర్యములు: -

పెరియాళ్వార్ రచించిన తిరుప్పల్లాండు

తనియన్లు: నాదముని ఆశీర్వదించినది:-

గురు ముఖ మన ధీత్వ ప్రాహ వేదాన శేషాన్
 నరపతి పరిక్లుప్తం శుల్క మాదాతు కామ:
 శ్వశుర మమర వంధ్యం రంగ నాధస్వ సాక్షాత్
 ద్విజ కుల తిలకం తం విష్ణు చిత్తం నమామి॥

మిన్నార్ తడ మదిల్ శూమ్ విల్లి పుత్తుర్న్వారుకాల్
 శొన్నార్ కయర్ కమలం శూడినోమ్ మున్నాళ్
 కియియఱుత్తా నెన్ఱె రుత్తోమ్ కీయిమ్మె ఇడి శేరం
 వయి యఱుత్తోమ్ నెంజమే వందు

పాండియన్ కొండాడ ప్పట్టర్ పిరాన్ వన్నా నెన్ఱు
 ఈండియ సంగ మెడుత్తాద - వేండియ
 వేదంగ లొది విరెందు కియి అఱుత్తాన్
 పాదంగళ్ యాముడెయ ప్పట్టు.

- - -

శ్లోక॥ పల్లాండు పల్లాండు పల్లాయి రత్తాండు

పల కోడి నూరాయిరమ్,

మల్లాండ తిందోళ్ మణి వన్నా! ఉన్

శేవడి శెవ్వి తిరుకాప్పు

(1)

తాత్ప॥ ముష్టికుడు, చాణూరుడు మొదలగు మల్ల యుద్ధ వీరులను జయించి మాకు జయమును సాధించి ఇచ్చిన మహా భుజ పరాక్రమము గలవాడా! నీల మాణిక్య మణుల వంటి రంగు గల శరీరము గల వాడా! ఎర్ర తామర పూవుల వంటి నీ దివ్య పాదములే మాకు శరణు, కాబట్టి, నీవు కొన్ని వేల కోట్ల సంవత్సరములు జీవించి వర్ధిల్లు గాక!

(ఇచ్చట విశేషమేమనగా భక్తుడు భక్తి పరవశముతో, దివ్యానుభూతితో పెరుమాళ్లను (శ్రీమన్నారాయణుని) స్తుతించి పొగడి పాడి అతడు భక్తులకు ఎల్లప్పుడూ రక్షణగా ఉండవలెనన్న కోరికతో అతడు కొన్ని వేల కోట్ల సంవత్సరములు జీవించి వర్ధిల్లు గాక! అని వేడుకొనుట)

శ్లోక॥ ఆడియో మోడుం నిన్నోడుం . . . . . పడెప్పోర్క్కు

ముళంగు అప్పాంచజన్యమ్ పల్లాండే॥ (2)

తాత్ప॥ నీ దాసులము, నీ ఆశ్రితులము, మమ్ములను పరిపాలించు వాడవైన నీకు మాతో ఎటువంటి చీలికలు లేకుండా మన బాంధవ్యము వేయి సం॥ నిలచి ఉండు గాక! నీ వక్షస్థలములో కుడి భాగమును ఆక్రమించి యున్న వనిత శ్రీదేవియూ నిన్ను ఎన్నడూ వీడక నీతోనే ఉండు గాక! నీ కుడి చేతియందు ప్రకాశించుచున్న “సుదర్శన చక్రము” నిర్విరామంగా తిరుగుతూ ఉండి వర్ధిల్లు గాక! యుద్ధ సమయమున నీవు పూరించి విజయ భేరి మ్రోగించు ఆ “పాంచ జన్యము” శాశ్వతముగా ఉండి వర్ధిల్లు గాక!

శ్లోక॥ వాయాట్టట్టు నిండ్రీరుల్ రేల్ వండు . . . . . పాయాళా

గప్పడై పొరుదానుక్కు పల్లాండు కూఱుదుమ్॥ (3)

తాత్ప॥ పెరుమాళ్కు సేవ చేయుటకు, సద్గతి పొందుటకు ఉన్నత

ఆశయమున్న వారందరు కలసి, ఈ శుభ దినమున రేగడి మట్టి మోయుటకు రండి! కేవలము ఉదర పోషణ కొరకు ఇతరుల వద్ద బానిసలుగా పని చేయు వారిని మన వక్షమున చేర్చుకొనజాలము. మేమందరము సదాచారములతో ఏడేడు జన్మల నుండి ఏ తప్పు చేయక ఉన్న వారము. రాక్షసులు జీవించు లంకా పురిని నాశనము చేయ నిశ్చయించి, అచ్చటకు సెన్య బలమును పంపిన ఆ పెరుమాళ్లు (శ్రీరాముడు) వర్ధిల్లు గాక! అని చెప్పుదుమే !!

శ్లోక॥ ఏడు నిలత్తిల్ ఇడువదన్ మున్నం వండు . . . . . పాడు
మనముడె పుత్తురులీర్ వండు పల్లాండు కూరుమినే॥ (4)

తాత్ప॥ మా పక్షమున జేరి మహానందము పొంద గోరు వారు, మీ శరీరము నశించి సృశానమునకు కొని పోవుటకు ముందే మాతో వచ్చి చేరిపోండి! కెవల్య సుఖము పొందగోరు వారు ఎల్లలు దాటక ముందే, ఆలస్యము చేయక వెంటనే మాతో చేరిపోండి! దేశము, నగరము గుర్తించునట్లు భగవానుని అష్టాక్షరి మంత్రమైన “ఓం నమో నారాయణాయ” మంత్రమును బాగా పఠించి, మాతో కలసి “ఎంబెరుమాన్” (ఆ పెరుమాళ్ల) వర్ధిల్లు గాక! అని చెప్పడమే!!

శ్లోక॥ అండ కులత్తుక్కు అధిపతి యాగి . . . . . పండె కులత్తు
తవిర్తు పల్లాండు పల్లాయిరత్తాండు ఎన్మినే ॥ (5)

తాత్ప॥ ప్రపంచ మానవ జాతికే అధిపతియైన వాడును వారిని సృష్టించు వాడును అయిన భగవానుడు దట్టమైన విష పొదల వలె మొలకెత్తిన రాక్షస సమూహమును కూకటి వేళ్లతో పెకలించి వేసినట్లు నాశనము చేసిన వాడును, ఇంద్రియములకు అధిపతిగా ఉన్నవాడును, ఈ ప్రపంచమును రక్షించుచున్న కేశవుడైన భగవానునకు సేవ చేయు సేవకుల సమూహములో ఉన్నవారా! మీరందరు మా పక్షమున చేరి పెరుమాళ్ల దివ్య పాదములను దర్శించుదురు గాక! ఫలితమును ఎదురుచూచు తత్పమును, గొప్ప కులములో జన్మించితిమన్న గర్వమును వీడి, భగవానుడైన

పెరుమాళ్ల సహస్ర నామములను ఎడతెరిపి లేక పాడి స్తుతించి,
ప్రభూ వర్ధిల్లు గాక! అని పాడెదము!

శ్లోక॥ ఎందె తందె, తందె, తందె తమ్ మూత్తప్పన్ . . . . . బందనె
తీర పల్లాండు పల్లాయురత్తాండెద్రు పాడుదుమే॥ (6)

తాత్ప॥ మేము, మా తండ్రి, తాతలు, ముత్తాతలు వారి తండ్రులు, తాతలు
అన్నట్లు ఏడు తరముల వారిగా మొదలెట్టి మంచి తరుణముతో
వచ్చి మేము అనుసరణ, ఆచరణ తప్పకుండా భగవంతునికి
సేవ చేయుచున్నాము. “తిరువోనం” శుభదినమున అందమైన
సంధ్యా సమయమున నరసింహ పెరుమాళ్లు అవతారము ఎత్తి
రాజ భవన స్తంభములో ప్రత్యక్షమై హిరణ్యకశిపుని సంహారము
చేసిన ఆ పెరుమాళ్లకు మనో వ్యధ తీర్చ గోరి స్తుతించి ఎన్నో
సంవత్సరములు వర్ధిల్లమని పాడుదామే!!

(“తిరువోనం” ఒక నక్షత్ర దినము. అనగా “శ్రవణ” నక్షత్రము
నందు జన్మమెత్తిన ఉగ్ర నరసింహుడు, మహావిష్ణువు యొక్క
దశావతారములలో నాల్గవదైన ఈ నరసింహ అవతారము,
అవతారములలో కెల్ల అతీ తక్కువ సమయమైన, కొన్ని
నిముషములే గల ఈ అవతారము వెష్టవులకు చాలా శ్రేష్ఠం.
అవతార జన్మ, స్థితి, లయములన్నియూ 32 నిముషములలోనే
జరిగిపోయినవి.

శ్లోక॥ తీయిర్ పొళిగిన్ర శెంజుడర్ ఆయి . . . . . పాయి
చుయిట్రియ ఆయి వల్లానుక్కు పల్లాండు కూరుదుమే॥ (7)

తాత్ప॥ అగ్ని కణముల వలె ఎర్రగా ప్రజ్వలించు సుదర్శన చక్ర రవ్వలతో
మేము గుర్తులేర్పరచుకొన్నవారము. అదియున గాక తరతరాలుగా
పెరుమాళ్లను వదలకుండా అతనికి సేవ చేస్తూ వస్తున్నాము.
కుట్ర, వంచనలతో కూడిన సైన్యముతో వచ్చి ఎదిరించిన
వర్ణాసురుని యొక్క వేయి భుజములను నరికి రక్తాన్ని ప్రవహింప
జేసిన ఆ పెరుమాళ్లు వర్ధిల్లు గాక! అని పాడుదామే!!

శ్లోక॥ నెయ్యిడె నల్లదొర్ శోరుమ్ . . . . . పెయుడె
నాగప్పగె కొడియానుక్కు పల్లాండు కూరువనే॥ (8)

తాత్ప॥ దాసుడనైన నాకు నెయ్యి కలిపిన అన్నము, దగ్గర నుండి ఉ
వచారము చేయు సేవయూ, తాంబూలమునూ, కంఠ
ఆభరణములనూ, చెవికి కుండలములనూ, శరీరముపె
రాసుకొనుటకు సువాసనలు వెదజల్లే చందనమునూ నాకిచ్చి
భగవానుడు నన్ను వశపరుచుకున్నాడు. అదియును గాక, నన్ను
పవిత్రమైన సత్య గుణము గలవానిగా మార్చి వేసెను. పడగ
విప్పి నాట్యమాడు సర్పమునకు విరోధియగు గరుత్మంతుడు తనకు
వాహనముగా గలిగిన ఓ పవిత్రుడా వర్ధిల్లు గాక! అని దీవించి
పాడుదము.

శ్లోక॥ ఉడుత్త కలెంద నిన్ పీదగ ఆడె . . . . . నాగనె
పల్లికొండానుక్కు పల్లాండు కూరుదుమే!
(9)

తాత్ప॥ భగవానుడా! నీవు ధరించి, విప్పి, విడచిన పీతాంబరమును పట్టు
వస్త్రమును మేము ధరించుకొందుము. నీవు భుజించిన పళ్లెములో
మిగిల్చిన అన్నమును మేము భుజించెదము. నీ మీద
అలంకరించిన తరువాత తీసివేసిన తులసీమాలలను మేము
ధరించెదము. మేము “తిరువోనం” తిరునాళ్లలో మాకు నాలుగు
దిశల్లోనూ నిర్ణయించబడిన సేవలను చేసెదము. పడవ విప్పి
ఆడు ఆదిశేషుని మెత్తటి శరీరముపై పవళించిన ఆ పెరుమాళ్లు
వర్ధిల్లు గాక! అని పాడుదము.

శ్లోక॥ ఎన్నాళ్ ఎంబెరుమాన్ ఉన్దనక్కు ఆడి . . . . . నాగ
తలె పాయిన్దవనే! ఉన్నె పల్లాండు కూరుదుమే!!
(10)

తాత్ప॥ భగవానుడా! మేము నీకు దాసులమని రాసిచ్చిన మొదటి రోజు
నుండే మా వంశ పూర్వీకులందరూ నీకు దాసాను దాసులెతిరి.
కైవల్యము నుండి దూరమై కైంకర్యములోనే నిమగ్నులమైన వారము.

ఈ దివ్య “తిరువోనం” శుభదినమున అవతరించి, ఉత్తర మధురా నగరి కంసుని సెన్యమును ఛేదించి అతని ధనుస్సును విరచిన వాడును, ఐదు తలలు గలిగిన “కాళింగుడు” అను సర్పము తలపె కెక్కి నాట్యమాడిన వాడును నీవే కదా! ఓ ప్రభూ!! నీ సాహసములను స్తుతించి నీవు వర్ధిల్లు గాక! అని పాడుచున్నాము.

**శ్లోక॥ అలౌపయక్కు ఒండ్రు మిల్లా అనికొట్టియర్ . . . . . పవిత్రనే!
ఉన్నై పల్లాండు కూరువనే॥ (11)**

తాత్ప॥ భగవానుడా! తిరుకొట్టియూరు నాయకునిగా వర్ధిల్లు “శెల్వనంభి” ఎటువంటి తప్పులు చేయని వాడు, నిన్నే శరణు పొంది అభిమానించు వాడు. అటువంటి పురాతన వెష్టవ సంప్రదాయమునకు తల మాణిక్యం వంటి వాడైన “శెల్వనంభి” వలె నేనూ మిమ్ములను పూర్వాపరములైన ఆచారములతో సేవలు చేసిన వాడినే. నేను ఎటువంటి లాభమును ఉపేక్షింపక, దృఢ మనస్సుతో ‘నమో నారాయణా!’ అని ఎల్లప్పుడూ నీ దివ్య నామమునే స్మరించుతూ ఉన్నవాడును. అన్ని విధములైన పవిత్రతలు గల ఓ భగవానుడా! నీవు వర్ధిల్లు గాక! అని పాడెదను. (వెష్టవ 108 దివ్య క్షేత్రములలో, వ్రసిద్ధి గాంచిన “తిరుకొట్టియూరు” దేవాలయము తమిళనాడులోని తిరుచ్చికి 70 కి.మీ. దూరములో లేక కారెకుడి నుండి 14 కి.మీలో వెలసిల్లిన అతి పురాతన వెష్టవ క్షేత్రము. అందు వెష్టవ పరమ భక్తుడైన “శెల్వనంభికి” చిన్న సన్నిధి గలదు.)

**శ్లోక॥ పల్లాండెండ్రు పవిత్ర నె పరమేట్టియె శారంగం . . . . .
పల్లాండుం పరమాత్మనే సూందిరుండు ఏత్తువర్ పల్లాండే ॥ (12)**

తాత్ప॥ ఎంబెరుమాన్ (పెరుమాళ్లు) ఎల్లప్పుడూ పవిత్ర స్వరూపమే! వెకుంఠములో వెలసిల్లి, శారంగము అను ధనుస్సును సంధింప నేర్పరియైన వాడును, శ్రీవిల్లిపుత్తూర్లో అవతరించిన విష్ణుచిత్తుడు (పెరియాళ్వార్) అమితానందముతో పాడి కీర్తించిన వాడును, భగవానుడైన పెరుమాళ్లు అన్ని కాలములలోనూ శ్రేష్ఠముగా

వర్ధిల్లవలెనను కాంక్షతో పాడిన ఈ “పల్లాండు” (వర్ధిల్లు గాక!) అన్న కీర్తనలు “ఓం నమో నారాయణాయ” అన్న దివ్య మంత్రముతో కీర్తించిన వారగుదురు. అదియును గాక శ్రీమన్నారాయణుని లెక్కలేనన్ని “పల్లాండు” లు (వర్ధిల్లు గాక!) చుట్టూ నిలబడి “దివ్య పల్లాండు”లు కీర్తించిన వారగుదురు.

పెరియాళ్వార్ దివ్య పాదములకు శరణం
పెరియాళ్వార్ దివ్య పాదములకు శరణం
పెరియాళ్వార్ దివ్య పాదములకు శరణం
ఓం నమో నారాయణాయ

***